

[Finansministeren.]

sidste Stilling, tages der naturligvis Hensyn til hele den Tid, han har været i pensionsgivende Stilling i begge Tjenester, og Udgiften fordeles mellem Staten og Kommunen eller Selskabet. Her er altsaa ikke Tale om Dobbelt pensionering af nogen Art, tværtimod bliver Statens Udgift ved denne Ordning mindre, idet Statspensionen dels er i hvilende og dels ved den endelige Pensionering nedsættes.

De ærede Forslagsstillere har saa i deres Forslag henvist til en forhenværende Minister, som har faaet Pension baade for sin Ministervirksomhed og for sin private Virksomhed, og det er vel dette, man skønner er et Misbrug. Da det har været oplyst, hvem det er, de paagældende har sigtet til, ønsker jeg ogsaa om denne Sag at sige et Par Ord. Det er den tidligere Undervisningsminister Byskov, man har sigtet til, men her er ikke Tale om nogen egentlig Dobbelt pension. Byskov havde ved sin Afgang som Minister Ret til efter Loven af 16. Juli 1927 at oppebære en Ministerpension paa 3 600 Kr., og dette Beløb oppebærer han ogsaa fra Staten, hverken mere eller mindre. Desuden havde han ved sin Afgang som Forstander ved Gjedved Seminarium Adgang til en Understøttelse, der svarede til $\frac{2}{3}$ af den Pension, han vilde have faaet, hvis han havde været i Statens Tjeneste som Seminarieforstander. Ved Beregningen af den Byskov efter Bevillingspraksis tilkommende Understøttelse er der imidlertid taget Hensyn til, at han samtidig har haft Ret til Ministerpension.

Der er med andre Ord i fuld Overensstemmelse med Lov og Praksis foretaget en samlet Beregning for Byskov, og hans Understøttelse er nedsat under Hensyn til, at han ogsaa har Ministerpension. Havde han været Statsseminarieforstander, vilde han have haft Ret til en Pension af 6 720 Kr., og hvis man ved Beregningen af hans Ministerpension havde taget hans forudgaaende Tjeneste som Seminarieforstander med, vilde han have faaet 8 000 Kr. i Pension. Han faar nu, som det fremgaar af det foranstaaende, 3 600 Kr. i Ministerpension, og 3 900 Kr. i Understøttelse, altsaa i alt 7 500 Kr. plus Reguleringstillæg. Der er altsaa ikke her Tale om nogen som helst Dobbelt pension og heller ikke om Misbrug fra vedkommende Mands Side. Jeg maa derfor tilbagevise de ærede Forslagsstilleres Udtalelser og ogsaa den ærede Ordførers Udtalelse om, at der her finder Misbrug Sted.

Ordføreren (Retoft): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard stillede et ganske bestemt Spørgsmaal til mig. Han spurgte, om jeg fandt, at det var for meget, at en Skatteyder fik Lov til at beholde de 40 pCt. af sin Indkomst. Det kommer meget an paa, hvor stor den paagældende Skatteydere Indkomst er, den kunde godt være saa stor, at jeg ikke vilde finde det betænkeligt, om man eventuelt forhøjede Udskrivningsprocenten yderligere. (*Korsgaard: Hvor meget?*). Det kan vi tale om ved en senere Lejlighed, det har jeg allerede givet Løfte om. Men lad os hellere gaa til den anden Side. Det konservative Parti er ikke bange for at give Tilladelse til at udskrive direkte Skat. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har regnet ud, hvor meget det vilde betyde, hvis den Tilladelse, der ligger i den 20 pCt.s Grænse, blev fuldt og effektivt udnyttet.

Jeg vilde meget nødig se, at den skulde blive det, for det vilde blive et meget artigt Skattebeløb, man kunde naa op paa. Blot ved at anvende 20 pCt.s Regelen paa al Indtægt vilde vi komme op til en direkte Udskrivning paa ca. 600 Mill. Kr. om Aaret eller betydelig højere end det Beløb, som Stats-, Kommunal- og Kirkebeskatningen i Øjeblikket udgør, saa jeg tror alligevel, at denne Skala — og derfor gik jeg heller ikke nøje ind paa den med Bilæggelse af Eksempler — er lidt let henkastet, en løs Skitse, som der ikke er noget særligt Grundlag for.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard ryster paa Hovedet, og jeg vil derfor stille det ærede Medlem et ganske bestemt Spørgsmaal. Jeg staar her med Beregning over en ugift Skatteydere Skat. Han bor i en Kommune, hvor det er saa uheldigt, at der er en Ligningsprocent paa 23,8, og naar man lægger Kirkeskatten til, kommer den paagældende til at betale i Kommune- og Kirkeskat 1 048,50 Kr., i Statsskat kommer han efter den nugældende Statsskattelovs Regler til at betale 67,50 Kr. Nu er jeg ikke ganske klar over, hvorledes det ærede Medlem vil have denne Skala opfattet, om det er Mening, at der kun skal gives Kompensation — og det maa jeg gaa ud fra —, hvis den paalignede Statsskat er stor nok dertil. For jeg kan ikke tænke mig, at den ærede Forslagsstiller gaar ud fra, at Statskassen saa skulde betale ham disse ca. 200 Kr. tilbage, som det vilde blive efter de Konservatives Ændringsforslag, men det kan vi vel faa Klaring paa.

Nej, jeg er ikke saa forfærdelig bange for denne Skala som det ærede Medlem